

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 10C/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816202019
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5816202019.5

Uznesenie

Okresný súd Námestovo v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: I electro s.r.o., so sídlom Medvedzie 129/4, Tvrdošín, IČO: 47 151 935 „v konkurze“, za ktorého koná správca konkurznej podstaty úpadcu - Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom Horná 23, Banská Bystrica, IČO: 44 088 833, v konaní o zaplatenie 937,05 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žiadna strana sporu **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

III. Súd **v r a c i a** žalobcovi súdny poplatok vo výške 56,- Eur a zároveň **u p r a v u j e** Slovenskú poštu, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124 - prevádzkovateľ systému, aby sumu 56,- Eur poukázala žalobcovi po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 27.04.2016 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 937,05 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 4K/24/2016-132 zo dňa 04.04.2017 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, ktoré uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 71/2017 dňa 11.04.2017, t.j. po začatí konania s tým, že konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku (§ 23 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoKR“). V dôsledku uvedeného došlo k prerušeniu konania v prejednávanej veci a prestali plynúť lehoty.

3. Podľa § 47 ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu.

Podľa § 47 ods. 4 ZoKR účinného od 01.01.2020, v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

4. Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2020 § 206j ZoKR, konania začaté a právoplatne neskončené pred 1. januárom 2020 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2019. Ustanovenie § 47 ods. 4 druhej až štvrtej vety sa použije aj v konkurzoch vyhlásených pred 1. januárom 2020.

5. Novelizované znenie § 47 ods. 4 ZoKR, ktoré nadobudlo účinnosť od 01.01.2020, sa podľa intertemporálneho ustanovenia § 206j ZoKR použije aj na konania, v ktorých došlo z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu pred 01.01.2020 k ich prerušeniu.

6. Výzvou zo dňa 23.09.2021 súd vyzval žalovaného a správcu konkurznej podstaty, aby v zmysle ustanovenia § 47 ods. 4 zákona ZoKR účinného od 01.01.2020, v lehote 30 dní od doručenia tejto výzvy doručili návrh, resp. súhlas na pokračovanie v konaní. Súd zároveň žalovaného a správcu konkurznej podstaty poučil, že nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní má účinky späťvzatia žaloby (§ 47 ods. 4 posledná veta ZoKR účinného od 01.01.2020).

7. Uvedená výzva bola žalovanému doručená dňa 09.10.2021 a správcovi konkurznej podstaty dňa 24.09.2021, pričom dňa 15.10.2021 správca konkurznej podstaty žalovaného - Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., doručil súdu stanovisko k výzve a vyslovil nesúhlas s pokračovaním v súdnom konaní. Správca v predmetnom stanovisku okrem iného uviedol, že žalobca si v čase po vyhlásení konkurzu na majetok Úpadcu a ku dňu vypracovania tohto podania prihlásil do konkurzu vedeného pod sp. zn. 4K/24/2016 podľa ust. § 28 a nasl. ZoKR viaceré nezabezpečené a nepodmienené pohľadávky poradia „E“ [iná pohľadávka] medzi iným aj pohľadávku, ktorá bola zapísaná do Zoznamu pohľadávok vedeného podľa ust. § 31 ZoKR a aj táto, ktorá bola uplatnená na Okresnom súde Námestovo žalobou a ktorej veci bola pridelená sp. zn. 10C/80/2016. Správca nepovažuje pokračovanie v súdnom konaní za dôvodné a nedal návrh na pokračovanie v súdnom konaní. Žalovaný sa k predmetnej výzve súdu nevyjadril.

8. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcom a ani dlžníkom má v zmysle § 47 ods. 4 ZoKR účinky späťvzatia žaloby vždy, pokiaľ je stranou v sporovom konaní dlžník - úpadca na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz a to bez ohľadu, či je dlžník v postavení žalobcu alebo žalovaného. Znamená to, že aj v prípade ak je dlžník v postavení žalovaného, t.j. pasívne legitimovanej strany sporu, nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcom a ani dlžníkom má za následok účinky späťvzatia žaloby a fakticky nahrádza dispozičný úkon späťvzatia žaloby patriaceho žalobcovi. Tento účinok vyplýva z účelu novelizovaného znenia § 47 ods. 4 ZoKR, ktorým je efektívnejšie riešenie v prerušených súdnych konaniach z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý bol v čase vyhlásenia konkurzu účastníkom súdneho konania bez ohľadu na to, či bol na strane žalobcu alebo žalovaného. Zmyslom uvedenej úpravy je ukončenie prerušeného súdneho konania buď rozhodnutím vo veci, a to za predpokladu udelenia súhlasu s pokračovaním v konaní zo strany správcu alebo dlžníka alebo zastavením konania v prípade neudelenia súhlasu zo strany správcu a ani úpadcu.

9. Nielen podľa znenia § 47 ods. 4 ZoKR, ale aj v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu vyplýva zámer zákonodarcu priznať účinky späťvzatia žaloby aj za procesnej situácie, pokiaľ dlžník ako žalovaný a správca dlžníka nepodajú návrh na pokračovanie v konaní. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu udáva: „Jednou z okolností, s ktorou sa predkladateľ musí vysporiadať pri vyhlásení konkurzu je aj tá, aký vplyv vyhlásený konkurz bude mať na možnosť pokračovať v prebiehajúcich súdnych konaniach. Tie môžu byť "pasívne" (úpadca je žalovaný napr. na plnenie) alebo "aktívne" (úpadca je žalobcom a žaluje na plnenie). Doterajšia úprava predradzovala konkurz pred iné konania, pričom "kľúče" od rozuzlenia pôvodne prebiehajúcich konaní dávala výlučne správcovi, ktorý ak ostal nečinný, tak konanie ostalo počas účinkov konkurzu prerušené, často niekoľko rokov. Nová právna úprava má za cieľ vyjasniť situáciu s prerušenými konaniami skôr a efektívnejšie.... . Ak správca neprevezme prebiehajúci spor, súd, ktorého konanie bolo prerušené, vezme na zreteľ vyjadrenie dlžníka. Ak sa dlžník nevyjadří alebo nebude súhlasiť s pokračovaním, súd konanie zastaví“. Ak dlžník navrhne pokračovanie v konaní, v konaní pokračuje tak ako keby konkurz nebol vyhlásený s tým, že v prípade, ak sa dlžníkovi prisúdi napr. plnenie (na základe ktorého sa bude plniť), toto plnenie nebude podliehať konkurzu. Konkurzní veritelia však budú môcť uplatňovať zodpovednosť správcu (ak mohol a mal pokračovať v konaní). V prípade pasívnych sporov (dlžník má plniť) je ich prípadné pokračovanie síce nepravdepodobné (je spravidla neefektívne), ale je možné. Ak sa však prípadnému žalobcovi voči dlžníkovi prisúdi plnenie, toto plnenie

môže byť uspokojené až tzv. akoby za konkurzom (t.j. je podriadené uspokojeniu konkurzných veriteľov), resp. môže byť uspokojené len z majetku, ktorý bol napr. z konkurzu vylúčený.

10. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Späťvzatím žaloby sa podľa CSP rozumie procesný úkon žalobcu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu netrvá. Tento úkon žalobcu však bol od 1. januára 2020 nahradený zákonným ustanovením § 47 ods. 4 ZoKR, preto sa na ďalší postup v konaní pred súdom na to, aby mohol súd konanie podľa § 47 ods. 4 ZoKR v spojení s § 145 ods. 1 CSP zastaviť, späťvzatie žaloby žalobcom nevyžaduje. Súd poukazuje na skutočnosť, že v predmetnej veci účinky späťvzatia žaloby nastávajú priamo zo zákona v zmysle § 47 ods. 4 ZoKR. So zastavením konania vyslovil súhlas aj správca dlžníka. Dôsledkom aplikácie § 47 ods. 4 ZoKR je zákonom upravený účinok späťvzatia žaloby, v ktorého dôsledku vzniká súdu povinnosť konanie zastaviť zákonom predpokladaným procesným postupom. Procesnou normou upravujúcou postup súdu pri rozhodovaní o späťvzati žaloby je ustanovenie § 145 CSP, ktoré bude analogicky v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP aplikovateľné aj na postup pri rozhodovaní o účinkoch späťvzatia podľa § 47 ods. 4 ZoKR.

12. S ohľadom na uvedené má súd za to, že v zmysle ustanovenia § 47 ods. 4 ZoKR došlo v konaní k účinkom späťvzatia návrhu, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a konanie zastavil.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení. Civilný sporový poriadok upravuje náhradu trov konania v prípade zastavenia konania v ustanovení § 256 ods. 1 a 2 CSP, ktoré zákonné ustanovenie predpokladá procesné zavinenie niektorej zo strán sporu na zastavení konania. Primárne súd uvádza, že v prípade, ak bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, nemožno pričítať zavinenie za zastavenie konania žiadnej zo strán sporu, nakoľko zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, pretože by potom išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej sporovej veci sa totiž jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán konania vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť § 256 CSP. V danom prípade nie je možné pripočítať zavinenie na zastavení konania ani jednej strane ale je potrebné aplikovať ustanovenie § 257 CSP. Za dôvod hodný osobitného zreteľa súd považuje skutočnosť, že ak zastaveniu konania došlo ako obligatórny zákonný následok právnej skutočnosti, ktorá nastala na základe osobitného zákona, bez zavinenia niektorej zo strán sporu, t.j. stav, ktorý v konaní nastal je výnimočný a vyvolaný zmenou právnej úpravy, preto súd vyslovil, že v zmysle ustanovenia § 257 CSP žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

15. O vrátení súdneho poplatku, bez jeho krátenia vo výške 56,- Eur žalobcovi ako poplatníkovi, súd rozhodol podľa § 11 ods. 3 a 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu, výrokom I. a II. možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Proti výroku III. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP).